

ÚJHÁZI ZSÓKA:

UTAK ÉS KUTAK

Oromhegyes az észak-bánáti körzetben helyezkedik el, Magyarkanizsa községben. Zentától 10, Tóthfalutól és Adorjántól 5 kilométerre.

A kis település az idők során több névváltoztatáson is átesett. A legutóbbi népszámlálás szerint 1433 fő él a faluban. Lakosainak csaknem 100%-a magyar ajkú. A falu határában a szikes, gyepes járás egykor tele volt birkákkal és juhászokkal is. Ma már egyre kevesebben foglalkoznak juhtartással és legeltetéssel. Ma is, mint régen, az emberek földműveléssel és állattenyésztéssel foglalkoznak.

Az idők folyamán sok változás történet a faluban. Több rendezvény helyszínévé vált: Traktorfesztivál, Gazdag Ág. Ugyanakkor itt található Szerbia egyik legszebb kertje is, amely egy hektáron terül el. A Bergel-dombon emlékmű áll, ami szintén érdekli az idelátogatókat. A dombról, ha szép az idő, ellátni Zentáig, Felsőhegyig, Adorjáig, sőt még Magyarkanizsáig is. A faluba vezető főutak már aszfaltosak, az utcái szintén, kevés olyan van, ahol még földes az út. Az ideérkező a nagy part előtt, az útelágazásnál a Vendel-faszobrot láthatja.

Az első ártézi kutat 1862-ben fúrták, mert az ásott kutak vize nem volt egészséges. Enyhén kénes vize volt. A falusiak őrizték a kutat, mert innen ittak, főztek, mosakodtak, az állatokat is itt itatták. 1944 őszén a kút vize egy reggelre elapadt. Ivóvíz nélkül maradt a falu. Sok mendemonda keringett akkor arról, hogy miért is apadt el. Voltak, akik azt állították, hogy éjszaka a kút környékén orosz katonát láttak, aki csinált valamit vele. Sokan azt állították, hogy Isten büntette meg a népet a sok rosszért, amit tettek. Az igazi okát mai napig nem tudni. A kút csövét kitisztították, a víz így megint folyt.

Az ötvenes években több helyes is próbálkoztak kútfúrással, sikertelenül. 1953-ban a régi kút helyén lefúrtak és fogyasztásra alkalmas vizet találtak. Napjainkban két ártézi kút is van a faluban. Az egyiknek a vize hűvösebb, jól oltja a szomjat. Míg a partoldalban álló kút vize 32 fokos. Mi, helybéliek már megszoktuk az édeskés ízét, de ha egy idegen próbálja, bizony furcsának találhatja. Anyukám mai napig nem hajlandó meginni ezt a vizet. Ő magyarkanizsai volt lánykorában, és mindig viccesen azt mondja, ahogy őt a szerelem hozta a faluba, nem pedig a kút vize. Sokan meg azt mondják neki, hogy ha vizet nem issza meg, nem marad a faluban. Ilyenkor anyu jót nevet, mondván, már 33 éve itt él, így ez rá nem vonatkozik. Akárhogy is van, ikertestvéreim és én is fogyasztjuk a vizet. A bátyám, amikor hazalátogat, üvegeket tölt meg, s viszi magával Zentára. A szüleim elmondásából tudom, hogy a balkáni háborúk idején, bizony órákon át nem volt áram. A falu lakossága kannákkal, hordókkal felszerelve várták a sort a kútnál, hogy vízhez jussanak. Ekkor ismét elapadt a kút. A helyi tanács a szakemberekkel olyan megoldást talált, hogy áram működtesse a kutat. Egy gombnyomással indítjuk el a folyamatot, és ugyanezzel állítjuk le. Nem úgy, mint régen, mikor éjjel-nappal folyt. Szabadon, ki a természetbe, ott tovatűnt a talajvizet gyűjtő árokban...

Utazó diákként mindig van nálam ártézi víz, ha meg nem elég, akkor a csapból iszom.

KATEGÓRIA	IRODALMI PÁLYÁZAT
TANULÓ NEVE	ÚJHÁZI ZSÓKA
OSZTÁLY	8.c
FELKÉSZÍTŐ TANÁR	RICE ÁGOTA
ISKOLA	JOVAN JOVANOVIĆ ZMAJ ÁLTALÁNOS ISKOLA
HELYSÉG	MAGYARKANIZSA
ELÉRHETŐSÉG	ujhazizsoka@gmail.com
TELEFONSZÁM	0621761658